

Eubomír Stanček

Sekty (Lk 21,5-19)

Dajte si pozor, aby vás nezviedli.

Dobrý deň, môžem sa Vás niečo spýtať? Dobrý deň, máte minútku čas? Čo si myslíte o diani v dnešnom svete? Bratia a sestry, každý z nás sa už určite stretol s ľuďmi, postavajúcimi na ulici a kladúcimi tieto alebo podobné otázky. Verím, že každý z nás vie o koho ide. Väčšinou ide o ľudí z niektorej sekty, ktorí takýmto spôsobom hľadajú svojich nových členov. „Dajte si pozor, aby vás nezviedli“ (Lk 21,8).

K tomuto nás vyzýva Ježiš aj v dnešnom evanjeliu. Ak sa bližšie pozrieme na úryvok z dnešného evanjelia zvlášť na kontext, v ktorom Ježiš vyslovil tieto slová, bude nám jasné čo mal na mysli. Židia obdivovali krásu jeruzalemského chrámu a tešili sa. Kristove slová o tom, že „nezostane kameň na kameni“ (Lk 21,6), museli byť pre nich ako ľadová sprcha. A preto sa hneď pýtajú na znamenia, ktoré budú túto katastrofu predchádzať. Ježiš ich upozorňuje: „Dajte si pozor, aby vás nezviedli“ (Lk 21,8). Na koho nás Kristus upozorňuje? Cirkve sa od počiatku musela brániť, proti rôznym bludom a falošným učeniám, ktoré sa do nej chceli vkradnúť, ako vlci v ovčom rúchu. Ak si otvoríme cirkevné dejiny, hneď v úvode sledujeme boj medzi Cirkvou a bludmi. Tento boj pokračuje až do dnešných dní. Dnes sa však tento boj nazýva – sektárstvo. Prichádzajú rôzni ľudia, ktorí hovoria v Ježišovom mene: „To som ja“ (Lk 21,8).

Čo je to vlastne sekta? Etymologicky slovo sekta pochádza od latinského výrazu „seque“, čo znamená „nasledujem“. Ide o skupinu ľudí, nasledujúcich niekoho.

Ako pracuje sekta? Veľmi organizovane. Každá sekta k nám prichádza s premysleným programom, s odpoveďami na naše problémy a na naše otázky.

Prečo dnes badať rozmach siekt? Jedným z dôvodov je, otvorenie sa našej krajiny, západnému svetu. Po páde komunizmu sme sa stali neobrobenou pôdou a tak sa k nám nasťahovali všemožné duchovné smery a hnutia. Od východných náboženstiev až po rôzne americké náboženské smery. A my sme sa dostali do stavu, kedy nevieme čo je katolícke a čo nemá s našou vierou nič spoločné. Vyznať sa v labyrinte toľkých

smerov je naozaj veľmi ťažké.

Dnes existuje takzvaný duchovný supermarket, kde sú všetky smery. Môžeme do tohoto obchodu vstúpiť a už od dverí až k pokladni si môžeme vyberať najrozličnejšie duchovné smery, môžeme sa na ne pozeráť a rozhodnúť sa, či pôjdeme tým alebo iným smerom. Kresťanstvo je v tomto supermarkete tiež. Lenže leží niekde vzadu, v regáli a je tam v ošúchanej krabici. Je tam, ale nemá nijaký lákavý obal. Kresťanstvo je náročné. Povedať „verím“ – to je ľahké. Žiť však svoju vieru – to je drina. Naša viera je obrovský dar, ktorý sme dostali pri krste. Treba sa však o tento dar starať. A ako? Stačí, ak si niečo prečítame, niečo pozrieme alebo si zasurfujeme po internete, a tak obohatíme našu vieru. Potrebujeme a čím ďalej viac budeme potrebovať vzdelávať sa vo viere, aby sme vedeli, komu sme uverili a dokázali sa brániť proti rôznym sektám, ktoré sa nás snažia zviať.

Žiaci deviatej triedy si na začiatku školského roka všimli, že v ich triede visí veľký plagát. Zobrazoval ľudskú kosť. Na každej kosti bol jej názov. Učiteľ nikdy nespomenul tento plagát, ale keď na konci roka im dal test, bola tam iba jedna otázka. Znela takto: „Napíšte názov najväčšej kosti v ľudskom tele.“ Žiaci protestovali: „Ale to sme sa predsa neučili!“ Učiteľ však zavrtel hlavou: „Toto neberiem do úvahy. Mali ste to denne na očiach!“ Keď zozbieral papiere s odpoveďami, roztrhal ich bez toho, aby si ich prezrel. Potom sa pozrel na žiakov a povedal: „Pamätajte, vzdelávanie je niečo viac, než len naučiť sa to, čo vám niekto prikáže.“ Tieto slová učiteľa nech nás pohnú vpred.

Vzdelávanie je niečo viac, než len naučiť sa to, čo vám niekto prikáže. Snažme sa vzdelávať v Božej škole. Jeho hodiny sú zaujímavé a veľmi osožné pre každého jedného z nás. Nebojme sa a dajme sa s chuťou do štúdia.

Dobrotivý Pane Bože, pomáhaj nám s chuťou študovať Teba a smerovať k Tebe, ktorý si naša jediná cesta, pravda i náš život.

Amen.

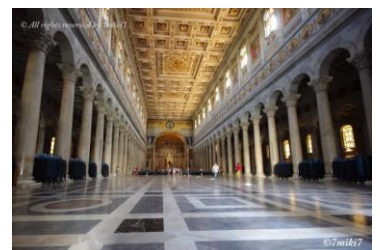
Bazilika Sv.Petra

*Ty, dobrý pastier, Peter,
buď vždy láskavý k prosbám
prosiacich a okovy našich vín
tou mocou rozviaž,
ktorú Kristus tebe dal,
aby si slovom nebo zavrel,
otváral.*

*Vznešený učiteľ Pavol,
uč veriacich
správne žiť, by k nebu smeroval
každý vzdych;
a čo tu na zemi
len sčasti poznáme,
nech v nebi vidíme a ctíme
oddane.*

*Buď večná sláva
Najsvätejšej Trojici.
Jej moc nech nad všetkým
každý z nás chváli, cti.
Boh jeden v Trojici
nás riadi, spravuje:
Od vekov, teraz i naveky kraľuje.
Amen.*

Hymnus na výročie posviacky bazilik Sv.Petra
a Sv.Pavla, apoštolov

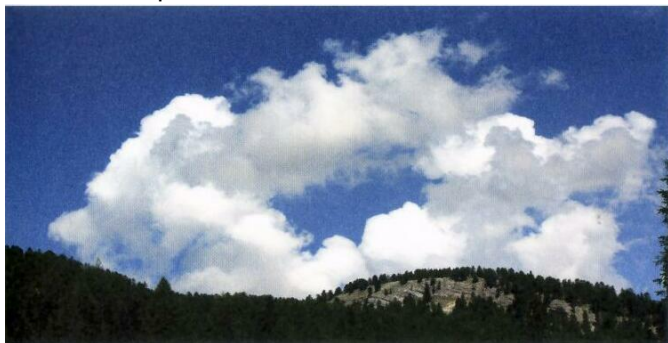
Bazilika sv.Pavla

Duch Pána je nado mnou

(Lk 4,14-22)

Ježiš sa v sile Ducha vrátil do Galiey... „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným... Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli.“

Ježiš práve preto, že mal božskú prirodzenosť, bol bytostne zjednotený s Otcom i Duchom a tak ho vo všetkom čo hovoril a konal prenikal a viedol svojou mocou Duch, Duch jeho a Otcovej lásky. Duch Svätý bol motorom jednotlivých Ježišových skutkov, on im dával vnútornú náplň a vonkajšiu účinnosť. Prejavovalo sa to pri čítaní Písma, ktoré v jeho ústach oživalo a zasahovalo poslucháčov, pri vyhánaní zlých duchov, ktorí utekali pred jeho mocou a v rozmanitých prejavoch služby. My božskú prirodzenosť nemáme, ale sme na ňu napojení, máme „prístup k Otcovi, skrze Krista, v Duchu Svätom“. K slobode nášho konania patrí aj potreba neustále sa v tomto spojení vedome udržiavať, z kroka na krok sa mu otvárať. Pretože bez neho žiadna činnosť, a zvlášť duchovná, nemôže priniesť patričné, teda nadprirodzené ovocie. Ježiš kráčal a ohlasoval vedený mocou Ducha. Môžem a mal by som aj ja... „Pane, zošli svojho Ducha a všetko bude pretvorené!“

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnes (13.11.):

Pri sv. omšiach je svätomartinská zbierka. Po druhej sv. omši je stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí.

Týždeň Cirkvi pre mladých:

Dnešnou nedeľou začína Týždeň Cirkvi pre mladých. Spoločne sa modlíme za mladých a s mladými o posilu na ceste viery.

Trnavská novéna:

Už včera večer (sobota 12.11.) začala Novéna k Panne Márii Trnavskej.

Nedeľa Krista Kráľa:

Na budúcu nedeľu - 20. novembra - je nedeľa Krista Kráľa. V závere sv. omše bude zasvätenie Božskému Srdcu Ježišovmu. Pri tejto poklone možno za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

Vstaň a jedz!

Občerstvujúci pokrm, ktorý sa ponúkal unavenému Eliášovi na štyridsaťdennú cestu k hore Horeb (porov. 1 Kr 19, 5-8), je predobraz. Pravým pokrmom na cestu pre nás nie je niečo, ale Nieкто. Z evanjelia vieme, kto je tým pokrmom: „Ja som chlieb života“ (Jn 6, 48).

Boh sa nám síce dáva zadarmo, ale pretože je taký neuchopiteľný, vlastne ho k žitiu ani veľmi nepotrebujeme. Možno ani nevieme, ako žiť z Boha. Trochu sa modlíme a chodíme do kostola, ale väčšinu času žijeme sami zo seba, zo svojich síl, zo svojich skúseností, zo svojich istôt, zo svojich nápadov, z toho, čo sme si zariadili a nakúpili.

Kresťanstvo je predovšetkým vzťah. Je potrebné, aby sme sa Bohu úplne odovzdali, ako sa on odovzdal nám. Aby sme prijali Boha, ktorý sa nám dáva za pokrm na cestu, a učili sa žiť v úzkom spoločenstve s ním. Pokrm, ktorý takto prijmeme, je živý Pán: on nám dá silu ísť ďalej.

Štyridsiatka je v Biblii číslo plnosti, preto štyridsaťdenné putovanie proroka k svätej hore Horeb zobrazuje plnosť životného putovania, celej cesty, ktorú ešte máme pred sebou. Je to však cesta, po ktorej kráčame už dnes, a nemáme na nej byť sami.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 33. týždni Cezročného obdobia - (C)

14.XI. pondelok

17:00 Za † Máriu

15.XI. utorok

17:00 Za † Teofila a Máriu Bednárikových a nevestu Lýdiu

16.XI. streda

17:00 Svätá omša v Štefanovej

17.XI. štvrtok

17:00 Za † Marcelu Jurčovičovú (1. Mesiac)

18.XI. piatok

17:00 Za † Rudolfa a Teréziu Ochabových, nevestu Rozáliu a zaťa Jána

19.XI. sobota

08:00 Za † Gustáva Štiavnického a rodičov
Upratovanie kostola: 421 - 456

20.XI. 34. nedeľa Cezročného obdobia- C – Krista Kráľa

08:00 Za † Antona Radakoviča a rodičov
Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 Za Božie požehnanie pre Petra a rodičov (krst dieťaťa vo sv. omši)

Lektori: Kosnáčová T., Hajičková M.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

14.XI. pondelok Sv. Irmina, Sv. Mikuláš Tavelič, kňaz a mučeník
15.XI. utorok Sv. Albert Veľký, biskup a učiteľ Cirkvi - **Esp**
16.XI. streda Margita Škótska - **Esp**
17.XI. štvrtok Sv. Alžbeta Uhorská, reholníčka - **Sp**
18.XI. piatok Výročie posviacky bazilik Sv. Petra a Pavla, apoštolov - **Esp**
19.XI. sobota Sv. Mechtilda, panna

Slovo na dnes

Ježišova odpoveď na diablove pokúšanie

„Vtedy mu Ježiš povedal: „Odíď satan, lebo je napísané: »Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.« Tu ho diabol opustil a prišli anjeli a poslúhovali mu“ (Mt 4, 10 - 11).

I. Rozjímaj o Pánovej horlivosti za Božiu slávu a o jeho autoritatívnych slovách, ktoré pri tejto príležitosti povedal diablove. Nemohol dlhšie tolerovať pyšnú trúfalosť pekelného netvora, a preto mu odvetil: „Odíď satan, lebo je napísané: „Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“,

Pán svojou autoritou odháňa od seba diabla - takto ťa učí, že diabla si netreba vôbec všímať. Duša má diablom pohrdať a nebáť sa ho, pretože je to pyšný duch, ktorého možno premôcť tým, že ním budeme pohrdať a nevšímať si ho. Nezapúšťaj, že tento vzbúrenec, tento tvoj aj Boží nepriateľ sa vždy lepí na našu sebalásku, ktorá je naším slabým bodom. Dobré vie, že egoisticky milujeme seba a že sme spontánne náchylní k pádu, ku ktorému nás strhávajú naše chůtky a prehnaná sebaúcta. Dobré vie, že sme pyšní z prirodzenosti, pretože už na samom začiatku nás nakazil svojím jedom skrze našu pramatku Evu, z ktorej sa táto nákaza rozšírila na nás všetkých -jej potomkov. Diabol si teda prostredníctvom našej sebalásky vždy niečo uchmatne - niekedy viac, inokedy menej.

Preto ak chceš premôcť tohto nepriateľa, musíš sväto nenávidieť seba a pravdivo sa poznať. Musíš mať pokorné srdce. Vedz, že nik, kto nemá pokorné srdce, nezvíťazí nad pokušeniami tohto luhára. Iba pokorný človek bude zachránený a oslobodený. Ak teda chceš zvíťaziť nad pyšným nepriateľom, vezmi si zbrane poníženia a pokory, a hneď získaš slobodu a diabol od teba utečie. Ak sa budeš vedieť opravdivo pokoriť, diabol od teba utečie tak, ako uteká už len pred samotným znamením kríža, do ktorého je vpísaná pokora a poníženie Božieho Syna, ktorý ťa skrze svoje obdivuhodné poníženie oslobodil z diabloveho otroctva.

II. Rozjímaj o slovách evanjelistu, ktorý píše, že len čo Pán odmietol diablove návrhy, ten od neho odišiel a prišli anjeli a poslúhovali mu.

Všimni si, ako sa Boh správa k tým, čo zvíťazia nad sebaláskou. Posiela anjelov, aby ich sprevádzali, a vlieva do ich vnútra radosť z toho, že sú Božími deťmi. Boh ich po vyhratom boji potešuje a odmeňuje za to, že boli verní a bojovali zbraňou kríža. Takto im pripravuje korunu zásluh a robí ich silnejšími, než boli predtým. Posilňuje ich v konaní dobra a dáva im veľkú silu a moc nad diablom, aby sa nebáli jeho ľstivosti. Ba čo viac, diabol sa týchto duší bojí a uteká pred nimi.

Zamysli sa, ako sa ty správaš v pokušení. Často sa trápiš, znechucuješ, malomyseľneš, veríš diablovým ľžiam a bojíš sa jeho vyhrážok. Sužuješ sa, bojíš sa a málo dôveruješ v toho, ktorý namiesto teba premohol, pokoril a zviazal diabla a urobil z neho neškodného psa, ktorý môže nanajvýš štekať z diaľky, pretože je priviazaný na reťazi, ktorou je poníženosť a pokora Slova, Človeka - Boha.

Čoho sa bojíš? Diabol sa raduje, keď vidí, že sa ho bojíš a že ťa desia jeho vyhrážky. Nerob mu takúto radosť! A ak ťa nepremôže, raduje sa aspoň z toho, že si stratila čas premýšľaním o jeho podlých a ľživých návrhoch. Už aj to je preňho zisk, pretože v takomto prípade sa zastavuješ, dávaš sa s ním do reči podobne ako Eva a nenapreduješ v Božej službe. Nepočúvaj jeho návrhy, s ktorými za tebou prichádza, aby ťa znepokojil, pretože takto iba márneš čas. Vtedy totiž čas určený na modlitbu venuješ rozhovoru so Zlým, pričom si neuvedomuješ, že on sa ťa snaží zviest' svojim klamstvom.

Odteraz utekaj od diabla a nedávaj sa s ním do reči. Vyhybaj sa mu a pokor sa pred Bohom. Takto nad diablom zvíťaziš mocou Ježiša Krista.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Na nulovom bode

V mlčaní a samote nachádzame seba a v tomto poznaní je prístup k poznaniu druhých.

Georges Bernanos

Po úraze na lyžiach musel trinásť mesiacov ležať v sadre. Nevie si to ani len predstaviť, hoci veľmi dobre poznám bezsenné noci. A viem tiež, ako to je, keď sa človek niekoľko dní nemôže pohnúť. Poznám ten žalostný pohľad cez okno na letné nebo a slnko, keď sa iní prechádzajú, vrhajú do vody - a ja tu ležím v prepotených plachtách, na nočnom stolíku vychladnutý čaj, a nijaký kriminálny príbeh nemôže rozptýliť moje ustavičné pokušenie závidieť „tým vonku“.

Ale trinásť mesiacov v sadrovom pancieri bez pohybu, bez jediného kroku?! Pričom mesiac má tridsať dní, deň štrnásť hodín a noc - zdá sa - štyridsať. A hodina šesťdesiat minút, ale nočná hodina zastavuje hodinové ručičky, trvá a trvá a nemá konca...

Trinásť mesiacov v sadrovom pancieri! Prítom vôbec nepôsobil dojem človeka obdareného veľkou trepezlivosťou, práve naopak: bol to vitalitou vibrujúci, aktivitou nabitý temperament, pravý športovec.

Raz po večer, keď už mal všetko za sebou a bol opäť zdravý, sa mi priznal: „Tých trinásť mesiacov bol najdôležitejší čas môjho života. Najprv som bol zúfalý, ale keď som sa dostal celkom na nulu, zbadal som, ako to so mnou je a čo som urobil nesprávne. A chcel som to napraviť. Odvtedy si aj lepšie uvedomujem, čo je cieľom človeka a zmyslom života.“

Bolo to presne to, čo povedal Bernanos: „V mlčaní a samote nachádzame seba a v tomto poznaní je prístup k poznaniu druhých.“

Boh nechce samotu... Ani on, Boh na nebi, nie je nikdy sám v lesku svojich nebeských harmónií.

Aj v srdci človeka zaplesá pravá radosť, keď jeden obšťastňuje druhého vzájomným poznávaním a obdarúvaním.

Sv. Hildegarda z Bingen

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Nebeská symfónia spolužitia živočíchov

Jedince živočíchov praktizujúcich spoločenský spôsob života musia prispôbiť svoje jestvovanie spoločenskému. Zo života v číade, húfe, kolónii, krdli, stáde alebo sociálnom štáte vyplývajú pre jedinca niektoré povinnosti. Jedinca sa musí vzdať časti súkromia v prospech ostatných, musí rešpektovať svoju pozíciu v rámci hierarchického

rebríčka society, aby nebol pôvodcom zbytočných šarvátok, ktoré zvieraciu skupinu oslabujú. Potýčky sú veru vo zvieracej societe nežiaducim javom, a preto sa členovia spoločenstva snažia dodržiavať akési nepísané pravidlá hierarchie. Občas sa však nejakej tej šarvátke, spôsobenej nedodržaním hierarchického postavenia a následne z toho vyplývajúceho konfliktného správania, jednoducho nedá vyhnúť.

Život v prítomnosti viacerých jedincov svojho rodu však prináša mnoho výhod pre všetkých členov spoločenstva v porovnaní s „pretíkaním“ sa životom „na vlastnú päsť“, najmä čo sa týka zvýšenej bezpečnosti, ochrany, ako aj vyhľadávania potravných zdrojov. Viac očí viac vidí, a preto je napríklad vtáčia societa lepšie chránená pred útokom číhajúcich dravcov ako osamotený operenec. Keď nejaký príslušník krdľa zbadá pozemného alebo vzdušného predátora, hrozbu potenciálneho nebezpečenstva si nenechá len pre seba, ale o tejto situácii ihneď varovným pokrikom informuje všetkých členov vtácej pospolitosti, ktorí sa podľa toho „zariadia“ a ihneď sa poschovávajú. Príslušníci krdlika majú viac času na zber poživne, ako keby prežívali zimné obdobie individuálne.

Napriek drobným nezhodám, ktoré sa medzi členmi zvieracieho spoločenstva z času na čas vynoria, súžitie jedincov v číade opíc, húfe rýb, krdli vtákov, stáde jeleňov, sociálnom štáte mravcov alebo včiel sa nesie v znamení fascinujúcej harmónie. Príkladný život mnohotisícovej society mravcov a včiel nemožno nazvať nijako ináč ako priam nebeskou symfóniou. Tieto bezstavovce vedú vskutku nadprirodzený spôsob života.

Z kréda týchto stvoreníatok: „Jeden za všetkých, všetci za jedného!“ by si mal vziať príklad aj človek rozumný - Homo sapiens. Potom by sme už aj my ľudia mohli tu na pozemskom svete svojím životom vytvoriť úžasnú nebeskú symfóniu.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Motýlie krídla

Zamýšľať sa nad zmyslom ľudského života, nad jeho cieľom a završením je iste vhodné a potrebné v každom čase. Predsa však v jesennom období a v čase novembrovej atmosféry, ktorá ešte zaznieva v našich srdciach z návštevy cintorínov v uplynulých dňoch, je pre nás toto obdobie vzácnou príležitosťou uvedomiť si zmysel nášho životného príbehu. Náboženský spisovateľ Donald X. Burt nám ponúka svoj osobný zážitok:

V jeden jesenný deň prechádzal cez historické bojové pole, na ktorom pred desaťročiami žili, ale aj zomierali muži za hodnoty, ktoré sa im zdali v tom čase vzácné. Krajina je teraz celkom tichá. Príroda divo zarástla a zakryla stopy ľudského násillia. Niekedy to bolo miesto živej smrti, teraz na jeseň to bolo miesto umierajúceho života, keďže príroda sa pripravovala na zimu. Pri prechádzke bol spisovateľ obklopený rojom malých motýlikov, ktoré mali bohato farebne zdobené krídla. Motýle si akoby plným dychom užívali deň na slnku. Donald Burt vôbec neprekvapilo toto šantenie motýľov, pretože poznal - ako mnohí z nás - že väčšinu svojho života trávia tieto stvorenia v tme, až kým nevidia svetlo, hoci iba na jeden deň, aby tak konečne zažili svoj najvyšší let - vrchol svojho života. Teraz mohli konečne splniť svoju životnú úlohu: lietať z kvetu na kvet, aby siali semená pre novú jar, ktorú si nevedeli ani predstaviť, jar, ktorá už čakala za zimnou tmou.

Tento obraz z prírody nám v mnohom môže priblížiť aj náš ľudský život a jeho zmysel. Veď aj my trávim väčšinu svojho života bez toho, aby sme si uvedomili jeho krásu. Najskôr urobíme veľa pre tento život: rastieme, vzdelávame sa, pripravujeme sa na budúcnosť, zväčša nám neznámu. Keď sa konečne oslobodíme a stojíme na vlastných nohách, musíme priznať, že strávime väčšinu života s veľmi prízemnými úlohami či povrchnou činnosťou. Nemáme často ani veľké sny, ani si nedávame hrdinské ciele, pretože život je na takéto hodnoty prišedivý. Často sme šťastní len preto, že sme prežili deň bez nejakej pohromy a katastrofy. Predsa nám však Boh dáva v našom živote chvíle šťastia a radosti, aby sme okúsili aspoň v nepatrných dávkach z toho, čo nám Boh pripravil. To nám dáva silu aj perspektívu.

Neviem si spomenúť, že by som videl mŕtveho motýľa alebo takého, čo vyzeral zvlášť starý. Ktovie čo sa s nimi stane? Hádám sa rozptýlia, kým sú ešte mladé. Hádám zostanú ušetrené od toho, aby sa čo len na okamih mohli vrátiť do tmy a jednotvárnosti svojej mladosti.

Viera v Boha nás uisťuje, že aj keď sme po krátkom večernom súmraku vytrhnutí zo zeme, je to preto, aby sme zažili večný deň v dome nášho Otca, ktorý nepozná západ slnka. A preto sa vyplatí prežiť každý deň vo svetle Božej lásky.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku